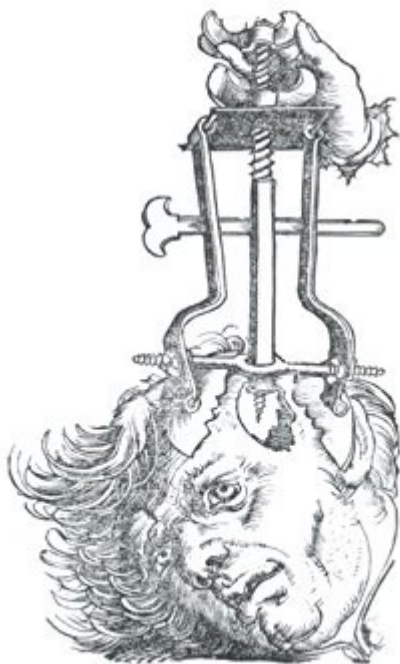

Intellectueel terrorisme ...

Mensen maken fouten. De meeste van hun fouten zijn het gevolg van een gebrek aan inzicht en informatie. Als men met de neus op de feiten gedrukt wordt, is het moeilijk om objectief en rationeel te blijven. Als men dom gehouden wordt of gehersenspoeld werd, is dat onmogelijk.

Le terrorisme intellectuel

Jean Sévillia

In de meeste omstandigheden is het verstandig een paar stappen terug te zetten en afstand te nemen om de waargenomen realiteit van uit een ander perspectief te bekijken. En pas als men ver genoeg teruggaat ziet men het bos, en niet meer de takken en de bomen. De samenhang van gebeurtenissen begrijpt men dikwijls pas veel later en bijna steeds te laat als men door ervaring en een nooit stoppende zoektocht naar de objectieve waarheid vaststelt dat men bedrogen werd.

In veel gevallen, schrijft de Franse auteur Jean Sévillia, is dit te wijten aan "Het intellectueel terrorisme" en "woorden die doden". Het is een vaststaand feit dat zonder intellectueel terrorisme politieke correctheid niet zou kunnen bestaan noch zou kunnen overleven. De gebruiker van intellectueel terrorisme is vandaag een politiek correcte kaste die louter bestaat uit criminelen. Want ook intellectueel terrorisme is een misdaad.

"Het duurt al vijftig jaar. In Parijs zetten een paar dozijn mannen de toon. Ze houden redevoeringen op radio en televisie. Zij publiceren artikels. Ze schrijven boeken. Ze prediken van op hun hoge kansel. Ze zijn betrokken bij seminaries. Zij ondertekenen petitie's. Ze lunchen samen. Het is niet zoals in het liedje van Brel: onder deze mensen, meneer, wordt er nagedacht. Er wordt gedacht 'voor' de anderen.

Ze zouden met alle ideologieën huwen. In 1945, orakelden ze dat de Sovjet-Unie een paradijs was, en schreven gedichten ter ere van Stalin. In 1960, beweerden ze dat de dekolonisatie op wonderbaarlijke wijze de problemen van de volkeren van de overzeese gebiedsdelen zou oplossen. In 1965 begroeten ze de 'rechtvaardige' strijd van Fidel Castro, Ho Chi Minh en Mao. In 1968 verklaarden ze dat het geluk zou voortkomen uit de afschaffing van elke dwang. In 1975 verblijdden ze zich over de machtsovername door Pol Pot in Cambodja. In 1981 dachten ze dat ze de nacht verlieten om in het licht te gaan vertrekken. In 1985 voerden zij aan dat Frankrijk zijn grenzen moest afschaffen om al de ongelukkigen van de hele wereld te verwelkomen. In 1992 zweerden ze dat de natiestaat voorbij was, en dat Europa met het Verdrag van Maastricht een nieuw tijdperk in de geschiedenis van de mensheid opende. In 1999 bevestigden ze dat de familie en de moraal verouderde concepten waren.

Andere geesten wisten op hetzelfde moment dat Stalin, Mao en Pol Pot aan het hoofd stonden van misdadige regimes. Deze

geesten benadrukten dat de mythe van de revolutionaire breuk nooit iets anders dan rampen had veroorzaakt. Zij herinnerden er aan dat naties, tradities, culturen en religies niet met een pennentrek kunnen gewist worden. Maar tegen de weerspanningen, zette de Parijse microkosmos vijftig jaar lang een mechanisme in beweging. Dit mechanisme is **het intellectueel terrorisme**.

Het is een **totalitair systeem**. Maar een schijnheilig, verraderlijk totalitarisme. Het doel is om het woord af te nemen van de tegenstander, die herleid wordt tot een beest om te slachten. Om te slachten zonder dat er bloed vloeit: uitsluitend om woorden te laten samensmelten. De woorden van het goede geweten. De woorden van het grote bewustzijn. De woorden die doden. De omstandigheden variëren, maar het proces blijft hetzelfde. Dit bestaat er in als eerste om in de verbeelding van het land **een archetype van het kwade in te prenten**. Sinds de oorlog wordt deze verderfelijke figuur belichaamd door de fascist, kapitalist, imperialist, kolonialist, xenofob, racist, de voorstander van morele orde.

Deze labels vervormen op zijn minst de werkelijkheid; in het slechtste geval liegen ze. Gelijmd door deskundige handen, omkleden ze een onbepaalde betekenis, waarvan de elasticiteit toelaat alles te omhullen wat de ideologen besteden aan publieke smaad. Vervolgens is de gebruikelijke techniek de **tegenstander te assimileren met het archetype van het kwade**. Het effect van dit amalgaam is een radicaal afschrikmiddel: wie zou het risico lopen om bijvoorbeeld behandeld te worden als een fascist of racist?

De beschuldiging kan expliciet zijn, of gebeuren met insinuaties, die de deur openen naar het de intentie van het proces: elke tegenstander kan worden aangevallen niet omwille van wat hij denkt, maar omwille van de gedachten die aan hem worden toegeschreven. Manicheïsme is veeleisend maar een andere logica koppelt zich **in laatste instantie**:

demonisering. Geen sprake van te discussieren om te overtuigen: het gaat over **intimideren, beschuldigen, en diskwalificeren.**

Het intellectueel terrorisme, zo hebben we gezegd is een systeem. Maar een verward systeem, veelzijdig en ongrijpbaar. Het heeft geen zin er een complot achter te zoeken noch een clandestiene dirigent. Bovendien verdedigt het geen enkelvoudig thema, en behartigt niet noodzakelijkerwijze gemeenschappelijke of samenlopende belangen. **Het is een machine** steunend op leerstellingen en medeplichtigheid van een generatie, maar een blinde machine.

Vandaag de dag wordt de enkelvoudige gedachte of 'de politieke correctheid laken' steeds gemeengoed: iedereen verstaat wat hij wil onder deze uitdrukkingen. Om klaar te zien, moest je toevlucht nemen tot het onderzoek van de feiten, van de reacties die ze hebben uitgelokt. Zie hier deze kroniek.

Tussen feitelijke geschiedenis en de geschiedenis van ideeën, zal dit boek het pad van het intellectueel terrorisme sinds 1945 opsporen en in zijn context plaatsen. Er werd voorrang gegeven aan de politiek – in de zin klassieke zin van het woord- het is te zeggen omtrent de inzet en debatten betreffende de mens als sociaal dier. Dit betekent niet dat de politieke geschiedenis van Frankrijk van de laatste vijftig jaar, in zijn geheel het gevolg is van het intellectuele terrorisme: het doel is om te laten zien welke vragen van vitaal belang voor de samenleving werden of nog steeds geblokkeerd zijn door dit fenomeen.

Uitputtend volledig zijn was onmogelijk. Periode per periode werden de essentiële momenten, acute fases waar de Franse passies botsen weerhouden. De geschiedenis, kunst, literatuur, wetenschap of ecologie vormen de jachtgebieden voor het intellectueel terrorisme, maar ze zouden op zichzelf staande studieobjecten kunnen vormen. Dit werk is

gebaseerd op citaten waar wordt naar verwezen: een gekozen functionaris, een schrijver of een journalist moet de verantwoordelijkheid voor hun verklaringen openbaar maken. Maar mensen doen er niet toe.

Waar het om gaat zijn de ideeën, want zij zijn het die de wereld leiden. Bovendien is in dit gebied, de timing cruciaal: veel figuren opgedoken in dit verhaal zijn tien of twintig jaar later van mening veranderd. In de mate dat deze beweging doorloopt, is het waarschijnlijk dat een aantal onder hen, rond 2010 of 2020 een deel van hun verklaringen uit de jaren 1990 zullen betreuren. Omdat ze de intellectuele kracht overheerst heeft de linkerzijde meestal boter op het hoofd. Maar in deze, zullen we zien, is rechts niet onschuldig.”

Voor Nageltjes uit het Frans vertaald door Lucky9.

Originele tekst ontleend aan “Le terrorisme intellectuel de 1945 à nos jours” van Jean Sévillia. Editions Perrin 2004 ISBN 978-2-262-02149-8

Het laatste zinnetje geldt in geen enkel geval voor het Front National. Op 4/08/2017 laat Emmanuelle MÉNARD (FN) de meerderheid (met vele lege zetels in de Franse praatbarak) schreeuwen door de waarheid over de criminalisering van de vrijheid van meningsuiting scherp te formuleren. De waarheid mocht eens te meer niet geformuleerd worden. Een beter voorbeeld van intellectueel terrorisme dan het betrokken wetsvoorstel kon op 4 augustus 2017 niet gegeven worden. Uit respect voor de originele tekst werden de woorden Parijs en Frankrijk in de vertaling behouden maar ze zouden even goed kunnen vervangen zijn door Brussel en België, Den Haag en Nederland, of Berlijn en Duitsland.

Het intellectueel terrorisme was en is een historisch (cfr. de inquisitie) en een pan-Europees fenomeen dat zelfs tentakels heeft tot in de VS en Canada. De mainstreammedia hebben zich

in heel Europa ontpopt tot megafoons van een corrupte politieke elite om de massa een schuldgevoel aan te praten ingevolge de kritische bedenkingen die de modale medeburger logischerwijze massaal en spontaan heeft bij de onbekwame haast imbeciele aanpak van het zogenaamde “vluchtelingen”-vraagstuk.

De oplossing ervan is voor de hand liggend. Wie geen echte vluchteling is krijgt nooit toegang. Wie geen gedetailleerde eed van trouw aan onze democratische normen en waarden wil zweren krijgt geen vrijgeleide, en wie deze eed breekt wordt de verblijfsvergunning of het paspoort afgenomen en uitgezet buiten onze streng bewaakte veilige grenzen. Eenvoudig, logisch en efficiënt. En ook zeer gemakkelijk te realiseren.